

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudkyň Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **A. Č.**, proti žalovanému: **soudní exekutor JUDr. Zdeněk Zítka**, se sídlem Palackého náměstí 740/28, Plzeň, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 4. 2026, č. j. 57 A 5/2026 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 11. 5. 2026 kasační stížnost, kterou žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti usnesení Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), jež je uvedeno v záhlaví.

[2] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. platí, že „[l]hůta určená podle týdnu, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.“

[3] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. platí, že „[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí [...]. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“

[4] Nejvyšší správní soud ověřil ze spisu krajského soudu (konkrétně z doručenky na č. l. 20), že napadené usnesení bylo stěžovatelce doručeno do datové schránky ve čtvrtek dne 23. 4. 2026. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti v délce dvou týdnů tak připadl na čtvrtek dne 7. 5. 2026. Tento den byl posledním dnem lhůty pro včasné podání kasační stížnosti, a proto nejpozději v tento den byla stěžovatelka povinna podat kasační stížnost u soudu, anebo ji alespoň předat k poštovní přepravě. Nejvyšší správní soud však obdržel kasační stížnost z datové schránky stěžovatelky teprve v pondělí 11. 5. 2026, jak plyne ze záznamu na č. l. 18 jeho spisu. Stěžovatelka tak podala kasační stížnost opožděně.

Opožděné podání kasační stížnosti přitom nelze zhojit, neboť zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[5] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona jako opožděnou odmítl.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 22. května 2026

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu